

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Să înceteze pesimismul!

Pesimismul e boala sufletească cea mai pustiitoare pentru individul sau pentru colectivitate în care s'a cărbărit. El ofilește puterile sufletești mai grozav decum ofilește crivățul viața florilor. El paralizază voința de viață și turtește rezorturile elanului sub povara de plumb a sentimentului descurajării.

În planul spiritual creșterea nu se face prin adausuri cantitative ca în cel material, ci prin încredere, prin afirmare, prin sugestia că ești în creștere. Cine vrea, poate! Voința înmulțește puterea proprie și împuținează piedicele și puterea adversarului. De aceea e atât de biruitoare credința fără șovăială.

La aparență, voința produce din nimic. În realitatea ascunsă însă, poate că orice încordare de voință, orice încredere, ne pune în legătură cu izvoare misterioase de putere.

Oricum ar fi, cu spiritul creștin, când *vrei* să crești. Și deaceia orice împuținare, orice paralizare în puterile spirituale se scotează în vina omului.

Intâmpinăm astăzi atât de des conaționali cu fețe de-o jalnică descurajare și cu vorbe din cari lipsește orice încredere în viitorul neamului și al statului nostru. În sufletul lor nu registreză decât aparatul care înregistrează numai ceace-i rău, căruia-i dă o ireală amploare, transformându-i astfel în alarmiști ce împrăștie în jurul lor miasme de neliniște, de neîncredere, de fatalistă așteptare a nenorocirilor. Nu văd și binele care se face, sau, dacă li se pare că nu e nimic bun, nu constată la ei frumoasa speranță că va fi în viitor mai bine și sfânta hotărâre de-a sta, în ce-i privește, dărzi și luptători în calea eventualelor nenorociri cari, după ei, vor veni sigur, peste țară.

Lucrul acesta e cu atât mai condamnabil, cu cât îl constată la oameni tineri.

Înțelegem să fie omul serios, să-și de-a seama de multele neajunsuri de cari suferim ca neam și de marile greutăți ce stau în calea unui viitor așa cum îl visăm. Înțelegem privirea gravă a omului care cu justa lui pătrundere a realităților se află într-o poziție superioară caivelui nevărstnic sau superioră care își închipue că din doi timpi și trei mișcări se pot înlătura toate neajunsurile din viața neamului nostru. Dar e profund condamnat și într-o situație la fel de superficială pesimistul care renunță la încordare, la încredere și la voința de-a lupta pentru neam până la ultima sa răsuflare, ori căte deziluzii personale ar încerca.

Așa cum faptul că în viața personală progresele morale sunt atât de mici, iar recăderile în starea de mai înainte atât de dese, nu trebuie să ne împiedece de-a le urmări cu neobosite strădanii — căci înșasi această

încordare e o datorie și un merit — așa nici faptul că în viața neamului rezultatele scontate nu vin cu ușurință, nu trebuie să ne descurajeze în lupta necurmată cu care suntem datori în favorul neamului.

Niciodată nu trebuie să descurajăm nici în ce privește ființa noastră individuală, nici în ce privește neamul nostru. Descurajarea e cel mai mare rău ce-l putem face neamului, căci ea ne paralizază puterile noastre și ale celor din jurul nostru, în cercuri ce pot cuprinde la un moment dat tot neamul.

Chiar dacă constatarea cea mai obiectivă ne-ar arăta că totul e rău,

că perspectivele sunt tulburător de sumbre, concluzia ce trebuie s'o tragem nu-i permis să fie aceea a descurajării, ci a încrederii și a voinții de luptă. Chiar în lanțuri un neam nu pierd, atâta timp cât e în sufletul lui încrederea în ziua de mâine și neînghenunchierea fatalistă sub soartă.

Preoțimea noastră, care a văzut alte vremuri și n'a pierdut încrederea și optimismul realist și luptător, cu atât mai puțin are lăsa azi să se strecoare în sufletul ei și al credincioșilor noștri otrava pustiitoare a pesimismului, care amortește pe om în așteptarea pasivă a eventualităților nenorocite. Preoțimea va ști să susțină încrederea și seninătatea în sufletul neamului, alungând cu vântul ei izvorât din suflet sănătos pe întunecații agenți ai alarmismului defetist.

D. S.

Sărbătorirea înalt Prea Sf. Sale Patriarhului MIRON

Capul bisericii noastre și primul ministru al țării a împlinit 70 de ani.

Cu acest prilej Sf. Sinod a sărbătorit pe șeful bisericii ortodoxe, în ziua de 10 Decembrie, în sala de recepție a Patriarhiei.

Etatea de 70 de ani reprezintă o frumoasă vârstă patriarhală, care aduce în jurul părului alb un nimb de strălucire bisericească și glorie românească.

Căci veneratul nostru Patriarh și-a închinat deopotrivă viața sa: în slujba crucii și a patriotismului românesc.

Faptele înaltului prelat grăesc mai mult decât orice.

Ca român ardelean a luptat pentru a ținea nestinsă candela gândului românesc. A fost unul din feliții plămăditori ai unirii Ardealului la Patria mamă, luând parte la memorabila proclamație din ajunul lui 1 Decembrie 1918.

Ca preot și episcop în Ardeal a păstorit cu blândețe și înțelepciune până când Dumnezeu i-a ajutat să ajungă în capul bisericii românești.

Aici și-a înscris talentul de mare conducător bisericesc, mai întâi ca mitropolit, apoi ca patriarh al bisericii noastre.

Destinul i-a ursit să joace un mare rol politic în aceste zile de cumpănă pentru țara noastră.

Prin înalta chibzuință a M. Sale Regelui — i-a fost încredințată cămașa guvernului.

Istoria neamului românesc va arăta cât de bine a condus iluminatul patriarh corabia guvernului în apele românești din zilele noastre.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron mai este un mare sprijinitor al energiilor tinere, care s'au dedicat apostolatului ortodox.

Pentru toate faptele apostolești, astăzi, când iubitul nostru patriarh a împlinit 70 de ani, îi urăm într'un glas: *Intru mulți ani, I. P. Sf. Stăpâne!*

Membrii Sf. Sinod au omagiat pe I. P. Sf. Patriarh al țării printr'un serviciu religios celebrat de PP. SS. LL. episcopul Vasile al Caransebeșului, Efreim Tighineanul al Basarabiei, Emilian vicarul sfintei Patriarhii, de doi protosingheli și de diaconi și arhidiaconi.

După servitiul religios, a urmat în sala de festivități a patriarhiei, în fața sărbătoritului, a înalților prelați ai țării și a preoților, un scurt policoniu și cuvântarea omagială a I. P. S. Sale Nicodem, mitropolitul Moldovei, care arătând momentele principale din viața celui sărbătorit, a zis:

Înalt Prea Sfinția Voastră ați lucrat cu pricepere și cu râvnă pentru unificarea bisericilor românești; ați lucrat la făurirea legii de organizare bisericească și a statutelor ei și a tuturor celorlalte legi și regulamente. Ca senator ați lucrat pe terenul politic pentru împăcarea partidelor și îmi aduc aminte de inspirata cuvântare a I. P. S. Voastre, rostită în senatul țării cu prilejul votării constituției, prin care ați netezit foarte mult asperitățile dintre partidele politice; pe terenul bisericesc și pe cel politic ați lucrat cu pricepere și destoinicie, cum lucrați și astăzi ca patriarh și ca prim-ministru al țării.

Și acum, I. P. Sfințite, n'am să adaug decât câteva floricele la cunună:

Iată aici o medalie de aur, băuță în amintirea sărbătorii, de astăzi de către comitetul sărbătorii, pe careți de cămărușă albăstrui, după datină, o adaug la cunună de flori ca o pecetie a ei, pe care cu dragoste v'o prezint I. P. Sf. Voastre.

Și mai am, I. P. Sfințite, să vă pre-

zint încă o floriceică. Mie, când am slujit pentru prima oară la Mănăstirea Noului Neamț, starețul cu părinții de acolo mi-au dăruit o icoană a Maicii Domnului, după cum dovedește placa așezată pe dosul acestei icoane. Eu am auzit, și zice și zicătoarea că: „Dar din dar se face rai”, dar eu să schimb puțin aceasta și zic: „Dar din dar, floare de rai” și o atârnam la cununa I. P. Sf. Voastre.

Și acum, I. P. Sfințite, o altă floriceică de pe meleagurile Neamțului. Starețul de acolo cu însoțitorii lui bisericești o prezintă I. P. Sf. Voastre și cu sculptura lucrată de călugărul Silvestru: este icoana Sf. Gheorghe, făcătorul de minuni, patronul catedralei mitropolitane din Iași, patronul Moldovei și al oștirilor moldovene, care a fluturat pe steagurile lui Ștefan cel Mare, Domnitorul Moldovei.

Vă prezint aceasta, I. P. S. Voastse ca să vă fie purtătoare de biruință [Aplauze].

Cu aceasta, I. P. Sfințite, aduc în numele Sf. Sinod, a clerului și a tuturor fiilor duhovnicești ai I. P. Sf. Voastre, călduroase felicitări pentru evenimentul acesta însemnat din viața I. P. Sfinției Voastre și doresc, din toată inima, ca Dumnezeu să vă dăruiască încă ni mulți, încât călăuzit de vastă experiență pe care o aveți să lucrați și mai departe cu același deplin spor, pentru Biserică, pentru Neam și pentru Țară, ca luminat sfetnic al M. S. Regelui; Carol al II-lea. [Ovațiuni puternice, strigăte de trăiască].

P. S. Sa Episcopul Nicolae al Orăzii a citit în numele scrisorilor a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului și Banatului, care, fiind bolnav, a fost nevoit să lipsească:

Sibiu, la 9 Decembrie 1938

INALT PREA SFINȚITE,

Intețit în timpul din urmă de călătorii și înalte ocupațiuni și serbări, mă găsesc răcit și obosit, și astfel nu mă încumă să plec din nou la București pentru a-ți prezenta, în cadrele Sf. Sinod (căci îți dădusem înainte o telegramă) felicitări la jubileul de 70 de ani împliniți.

Deci Te rog pe această cale să primești călduroasele mele urări de sănătate desăvârșită și de viață îndelungată, ca cu energie neîmpuținată să conduci naia sfintei noastre biserici spre limanurile cele duhovnicești.

Fac rugăciuni către bunul Dumnezeu să te întărească cu grația Sa întru îndeplinirea cu strălucire a misiunii ce ți-a încredințat în viața noastră bisericească, ca și în viața publică a nației noastre, mai ales între împrejurările grele de astăzi.

Intru mulți fericiți ani!

Cu cele mai calde simțăminte de afecțiune

MITROPOLIT NICOLAE.

Au mai cuvântat alți PP. SS. arhierii și tuturora li-a răspuns mulțămind I. P. S. Patriarh Miron printr'o frumoasă și emoționantă vorbire, spunând cătră sfârșit:

Imi dați voce să mulțămesc și I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului pe

care împrejurările l-au reținut să fie aci de față, pentru felicitările ce mi le trimite și care-mi sunt scumpe nu numai pentru faptul că vin dela un mitropolit, un coleg al meu, ci pentru faptul că vin din Sibiu, unde am petrecut o mare și însemnată parte a vieții mele, a activității mele din tinerețe; când energia și puterile sunt mai proaspete, mai noi, muncești cu efect mai mulțumitor...

Investirea P. S. episcop al Maramurășului. Vineri, 16 Decembrie, ora 12 a fost investit la Palatul Regal, în cadrul unei impresionante solemnități, P. S. Dr. Vasile Stan ca episcop al Maramurășului, din partea M. Sale Regelui. A luat parte I. P. S. Sa Patriarhul Miron, membrii guvernului și alți înalți demnitari bisericești, civili și militari.

Inființarea partidului politic unic. Prin decret-regal s'a înființat în 15 Decembrie a. c. «Frontul Renașterii Naționale», ca organizație politică unică. Ea are de scop «mobilizarea conștiinței naționale în vederea întreprinderii unei acțiuni solidare și unitare românești de apărare și propășire a Patriei și de consolidare a Statului».

In ea au dreptul să ceară înscrierea toți românii cari au împlinit 21 ani, cu excepția militarilor și magistraților.

Un însemnat număr de foști și actuali miniștri au și cerut deja ministrului Justiției autorizarea de funcționare a acestui partid.

Hotărâre folositoare, pentru învățământul superior, s'a adus prin măsura ministerială care impune atât studenților, cât și corpului profesoral, frecvența obligatorie a cursurilor. Măsură bună, dreaptă și logică, — dacă e potrivit aplicată.

Nr. 13.546/1938.

Circulară

Discul dela Nașterea Domnului pentru Internatul arhidiecezan și discul dela Botezul Domnului pentru fondul mitropolitan, se vor purta și anul acesta în conformitate cu ordinul nostru Nr. 3751—1931.

Sumele încasate se vor trimite oficiului nostru de cassă prin oficiile protopopești, până la 1 Februarie 1939.

Sibiu, la 14 Decembrie 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

Instrucțiuni pentru aplicarea deciziei Ministerului cultelor asupra sectelor

Ministerul cultelor a trimis organelor în subordine următoarele instrucțiuni pentru aplicarea ultimei decizii ministeriale în legătură cu regimul sectelor:

„I. Se înțelege că sunt interzise nu numai asociațiile religioase enumerate în aliniatul 2 al acestui articol, ci și oricare altă asociație religioasă care s'a identificat și care s'ar dovedi că prin doctrina și prin practicile religioase ale aderenților ei aduce atingere legilor de organizare ale statului și instituțiilor sale, contravine bunelor moravuri, ordinii și liniștii publice.

„Al. 2. Măsurile luate de autoritățile administrative și polițienești nu se restrâng numai la închiderea caselor de rugăciuni identificate și aparținând asociațiilor interzise sau neautorizate, ci se aplică și la oprirea și disolvarea oricăror adunări ale credincioșilor respectivi.

Organele administrative și polițienești vor aduce la cunoștința ministerului cultelor și artelor orice cazuri descoper de natura celor prevăzute în art. I și în instrucțiunile de față.

„II. Art. 2 reglementează cele două formalități deosebite pe care trebuie să le îndeplinească membrii unei noi asociații religioase pentru a putea să se organizeze și funcționeze în mod legal, și anume:

a) Obținerea unei recunoașteri, în principiu, din partea ministerului cultelor și artelor, a asociației ca doctrină și ritual și b) obținerea unei autorizații speciale pentru organizarea și funcționarea locală a unei grupări de asociații, care au dobândit în prealabil recunoașterea dela punctul a) de mai sus.

Cine face legalizarea semnăturilor

„III. La art. 3 în numărul de 100 membri, necesari obținerii recunoașterii unei asociații religioase, pot intra și bărbați văduvi sau divorțați, cu copiii legitimi.

Legalizarea semnăturilor puse pe cererea de recunoaștere se face în comunele rurale de către primar, iar în cele urbane, reședințe sau nereședințe de județ, de către organele polițienești.

„IV. În numărul de 100 capi de familie prevăzuți la art. 4, punctul 1, al. 2, se cuprind și femeile văduve cu copii.

Starea confesională se va proba cu dovada ofițerului stării civile, prevăzută de art. 45, al. 5 din legea pentru regimul general al cultelor, însoțită de o copie legalizată de pe declarația făcută înaltea ofi-

țerului stării civile cu prilejul eșirii din cultul avut și trecerea la asociația religioasă respectivă.

Dovada oficială cerută de articolul 4, punctul 2 în legătură cu existența unui local propriu pentru o casă de rugăciuni, va fi eliberată de către primăria locală, înțelegându-se prin local propriu imobilul apt pentru o astfel de destinație.

Dovada oficială că localul casei de rugăciuni al unei asociații religioase este situat la o depărtare suficientă de locașurile de rugăciuni ale altor culte, constă dintr'un certificat liberat unuia din cei 20 semnatari ai cererii de către primăria locală, împreună cu un plan sumar al poziției tuturor locașurilor de rugăciuni învecinate.

Cum se obține personalitatea juridică

„V. Membrii asociației religioase locale autorizate de minister să funcționeze potrivit art. 4 din decizie vor putea obține dela tribunal personalitate juridică de drept privat conform legii persoanelor juridice, capacitatea asociației de a achiziționa bunuri mobile și imobile, limitându-se numai la acelea destinate susținerii personalului religios, la întreținerea și mărirea casei de rugăciuni, a localului pentru educația religioasă și morală a copiilor credincioșilor, aflate lângă casele de rugăciuni, a cimitirului și locuinței pentru predicatori.

„VI. Când într'un județ nu există 100 de credincioși capi de familie în senzul art. 4 din decizia Nr. 26.208/1938, sau când deși acest număr poate fi realizat, însă lipsește un centru cu 50 capi de familie ceruți de art. 8 din decizie, în ambele aceste cazuri credincioșii se afiliază la organizația locală din județul vecin.

Când numărul credincioșilor capi de familie al unei organizații religioase locale, va trece de 200, 100 din aceștia se pot constitui într'o nouă asociație religioasă locală, având drept la casă de rugăciuni și predicatori proprii.

„VII. Pe lângă casa de rugăciuni dela sediul asociației religioase locale, mai pot funcționa și alte case de rugăciuni aparținând aceleiași asociații, dar numai în localitățile unde se găsesc 50 familii de credincioși.

Casele de rugăciuni recunoscute și autorizate de minister până la 9 Decembrie 1938 data publicării deciziei Nr. 52.327/1938, pot să funcționeze și în viitor dacă în lo-

calitatea respectivă și în localitățile învecinate domiciliază 50 familii de credincioși.

„VIII. După vizarea registrelor asociațiilor religioase locale de către autoritatea comunală locală conform cerințelor art. 10 din decizie, primăria în drept va înainta ministerului un extras al situației anuale în ceea ce privește numărul membrilor care au părăsit sau care vor fi intrat în acea asociație religioasă locală.

În registrul asociației vor fi menționate toate mutațiile de membri, atât capii de familie, cât și soția și copiii acestora.

Stabilirea identității predicatorilor

„IX. Pentru stabilirea identității predicatorilor recunoscuți de minister, aceștia vor avea carnet de identitate cu fotografia lor, liberate de ministerul cultelor (art. 12 din decizie).

La art. 13, alin. 2, se permite predicatorilor asociației locale și numai la cererea credincioșilor respectivi a da asistență religioasă (cântare, rugăciuni, servicii de înmormântare) în cazuri excepționale și exclusiv numai în prezența membrilor familiei ce locuiesc împreună.

„X. La adunările religioase de cult ale membrilor unei asociații religioase locale nu pot fi invitați în scris sau verbal credincioșii altor culte.

Prin acte de prozelitism religios se înțeleg toate acele demersuri și încercări făcute de conducătorii și membrii unei asociații religioase, colectiv sau izolat, care urmăresc ademenirea credincioșilor altor culte, criticându-le doctrina și ritualul lor, cu scopul de a-i determina să devină membrii acelei asociații.

„XI. Elevii de școală, ai căror părinți (tatăl și mama) sunt membri unei asociații religioase, vor putea fi educați religios de predicatorul asociației respective aprobat de ministerul cultelor, care are calitatea și calificarea de catihet, obținută în condițiile art. 16 din decizie, posedând și autorizarea de catihet din partea ministerului educației naționale.

„XII. Când numărul membrilor unei asociații religioase locale a scăzut sub 50 capi de familie, membrii rămași vor putea să se înscrie individual într'o asociație religioasă recunoscută de minister, aflată în apropiere.

Chestiunea fondurilor

„XIII. Achizițiunile de bunuri, în vederea înființării și funcționării școlilor pentru pregătirea personalului religios, ca și pentru celelalte instituții permise, vor fi comunicate în prealabil ministerului cultelor spre aprobare. (Art. 18, al. 2).

„XIV. Bugetul și inventarul de avere a asociației religioase locale vor fi în-

* FOIȘOARA *

Colindele și colindatul *)

Prot. Gh. Maior, profesor

Permiteți-mi, vă rog, să încep cu câteva scuze. Nu atât pentru că să mă pun la adăpost de săgețile, cari cu drept cuvânt vor putea fi aruncate pentru insuficiența asupra mea de către ceie aveți amabilitatea să-mi acordați grația de a mă asculta astăseară o jumătate de oră, ci pentru că să fiți orientați dela început, și chiar de mine, că nu voi spune cine știe ce lucruri mari și nici măcar nouă.

Eu nu sunt conferențiar, adevărat un darnic risipitor de idei nouă și adeseori promițătoare de fericire cu toptanul. Nu știu măcar stiliză mai subțire, mai elegant, pe cele vechi. Nu sunt nici specialist în materie, ca să pot împrumuta expunerii mele nimbul, aureola specialității infailibile și care impune chiar și când n'ai talent. Și n'am nici glas sonor, catifelat ori bronzat, cu timbru și rezonanță, cum n'am nici cuvinte însuflețite, însuflețitoare și înaripate, cu ajutorul cărora să vă pot înălța în stratosferă și pe aripele cărora să vă pot purta pe deasupra largului cuprins al lumii

*) Conferință ținută la Brașov în sala festivă a liceului „A. Șaguna”, în 2 Dec. 1931.

și al prezentului, care ne face atât de văicăreți.

Eu sunt ceea ce vădește haina, care chiar când e căptușită cu roșu tot croiu din secolul al IV-lea sau al V-lea este, și cum între croiul, culoarea și lungimea ei și sufletul celui ce o poartă există o anumită corelație și a mea spune lumii, că sunt un tradiționalist. De aceea vă rog să binevoiți a mă însoți cu răbdare și bunăvoință numai pe pământ, și încă numai pe pământul țării noastre dragi și deși cu fața spre viitor să urmărim împreună ceva din trecutul nostru cuminte și bogat. Căci colindele și colindatul, despre cari am onoare să vorbesc, aparțin azi mai mult trecutului.

Gândindu-mă la acest subiect, nici n'am avut intenția să vin cu ceva nou.

Am putut avea această pretenție acum câțiva ani la Sibiu. Cu ocazia primelor concerte de colinde de acolo, a căzut soartea pe mine să țin pare-mi-se și primele conferințe despre colinde în cadrele concertelor. Atunci, da, am aruncat câteva sugestii și câteva păreri cu aparența noutății, cari au avut darul să fie acceptate și, cum am aflat ulterior, să fie și purtate prin Ardeal de unii dintre ascultătorii mei de atunci. Cum de data aceasta folosesc studiile mele de atunci, evident că și-au pierdut farmecul ineditului.

N'am venit însă cu ceva nou și din alt motiv. Mi se pare, că nu totdeauna ce

e nou este și bun. Bunătatea se dovedește la purtare. Un vin vechiu e mai bun decât unul nou, și mai de preț o prietenie veche și o cinste de demult. Dintre lucrurile de preț de demult sunt și colindele și colindatul. Fac parte din tradiția românească, fac parte din comorile ei, fac parte din forțele de rezistență și de progres ale neamului românesc.

Am nestrămutata credință, că fără susținerea și cultivarea tradițiilor bune ale unui popor nu se poate înfăptui progres adevărat, și, când acestea se disconsideră și se părăsesc, e în pericol însași existența etnică a celui popor. Tradiționalismul sănătos, cu obiceiurile lui bune, probate, e vizitiul destoinic și înțelept, care stă pe capra trăsuri progresului unui neam și ținând zdravăn în mâinile lui vânoase hățurile tari cutează să plece la drum cu cai plini de foc, plini de vigoare, nerăbdători, sălbatici, prinși la ham de curând din largul stepelor vieții; nu vor răsturna trăsura, în care neamul își duce spre țânta finală ființa și viitorul său.

În acest spirit mă voi strădui să scot la iveală importanța colindelor și a colindatului în viața poporului românesc. Și-mi voi împărți conferința în două părți. Așa cum o cere însuși titlul. În partea dintâi mă voi opri asupra chestiunilor de fond și de formă a colindelor. În partea a doua voi încercă să arăt ce însemna colindatul, care nu e un simplu obicei de sărbători,

ci aducea cu sine o organizare tinerească foarte temeinică.

Colindele constituiesc literatura religioasă și religios-morală a poporului nostru. El este autorul și păstrătorul ei. Cel puțin așa se spune de comun. Lumea în această categorie pune toate cântecele cântate de copii și de tineri pe la casele oamenilor în răstimpul dela Sf. Nicolae și până la Bobotează, și pe toate le crede creații pur populare. Cine cunoaște însă felul de cugetare și de simțire și de creare al poporului, cine s'a îndeletnicit puțin cu poezia lui, cine-i cunoaște viața socială, nu așa cum o văd sociologii, ci așa cum se desfășoară ea intim, neprefăcut, numai între ei, va găsi deosebiri mari de fond și de formă între cântecele numite devalma colinde. Confuzia provine probabil și pe urma faptului, că „ceie umblă cu steaua” cântă și colinde, și colindătorii și cântece de stea. Căci în aceste două grupe se împart și e firesc să se împartă.

Cântecele de stea, de cari se țin și „irozii” sau „craii” sau „viclemurile” cum li se mai zic, se brodează pe un fond de învățătură creștinească precis exprimată. Folosesc corect datele Sf. Scripturi și ale tradiției sfințe, atât doar că le exprimă în versuri, ori redau chiar frânturi din psalmii traduși în versuri populare ai lui Dosofteiu al Moldovei, și totdeauna imitează servil felul de compunere al imnelor din slujba bisericească. Și autorii lor, temându-se să

intate Ministerului cultelor înainte de începutul anului financiar, aplicabil statului.

Contul de gestiune va fi înaintat imediat după înciderea anului financiar.

„XV. Tabloul cu datele referitoare la membrii asociațiilor religioase locale recunoscute până la data de 8 Decembrie 1938, prevăzut de art. 4 din decizie, vor putea fi întocmite de fiecare asociație locală pe răspunderea conducătorului local și înaintate direct Ministerului cultelor, conform art. 1 din decizia Nr. 52.327/1938.

„XVI. În cazul închiderii unei case de rugăciuni, conform art. 21, al. 2 al deciziei Nr. 26.208/1938, membrii asociației respective vor fi trimiși în judecată penală, conform art. 1 din menționata decizie, numai dacă dășii continuă să se adune în scopuri religioase după 15 Dec. 1938“.

Ședința Sf. Sinod

Membrii Sf. Sinod s'au întrunit Vineri dim., sub președinția I. P. S. S. Patriarhul Miron.

S'au luat în discuție rapoartele comisiunilor și s'au rezolvat lucrările curente.

Sf. Sinod a discutat apoi memoriul înaintat ministerului cultelor de Alianța mondială baptistă, memoriu prin care se cere recunoașterea cultului și acordarea deplinei libertăți de exercitare a lui. S'a decis să se răspundă acestui memoriu, evidențiindu-se că în țara noastră baptilismul se bucură de libertate atât în ceea ce privește organizarea comunităților, cât și numirea predicatorilor.

În același timp, Sf. Sinod a hotărât să lămurească opinia publică asupra intențiilor acestei secte religioase și să-i arate mijloacele de care se servește: intervenții nelegale și presiuni neîndreptățite, exercitate de organe din afara hotarelor țării.

Episcopia Hotinului a propus ca să se intervină pe lângă guvern spre a se pune în acord legile civile cu Constituția nouă, care prevede obligativitatea căsătoriei religioase. De asemenea a propus ca și actul religios al botezului să fie obligator.

Sfântul Sinod și-a însușit aceste propuneri.

Tot cei vechi. Din Budapesta se vestește, că familiile celor mai influenți aristocrați au cerut ca ungrul, foști cetățeni cehoslovaci și beneficiari ai reformei agrare din Cehoslovacia, să fie îndatorați a restitui foștilor proprietari pământurile lor! Cererile înalte ungurești sprijinesc cererile acestea. Guvernul dela Budapesta e în mare încurcatură: n'ar vrea să supere nici pe latifundiarul expropriat, dar nici să provoace nemulțumire, sau chiar răscoală, în regiunile „eliberate” de sub stăpânirea Cehoslovaciei și anexate la patria „mamă” nu glumă...

nu depășească învățătura Bisericii, nu cutează, decât foarte rar, să exprime alt sentiment decât cel de „mărire lui Dumnezeu și scump Fiului Său”, deci numai pe cel religios. Vicleimurile sunt plămădite din același material, dar împărțit pe roluri și ca formă de predare imitând teatrul antic.

Cu totul altfel se prezintă colindele propriu zis. Au fond deosebit de bogat și de variat. Sentimente multe, vii, — afară doar de cel de ură și de răsbunare, pe care nu l-am întâlnit decât doar în vreo trei colinde din multele cetite de mine. Abundă însă mai ales învățăturile morale și moralizatoare. Momentele luate din viața de pe pământ a lui Isus, a Maicii Domnului sau a apostolilor sunt diformate, de nerecunoscut și amestecate cu elemente și amintiri depărtate din mitologia indiană, babiloneană, persiană, egipteană și greco-romană. Cuprinsul lor nu e în legătură numai cu Nașterea Domnului, ci cu toate sărbătorile ortodoxe și adaptat după toate stările sociale și civile ale poporului nostru. Sunt colinde de Sân-Petru, de Sfântu-Ilie, de Sfântul Nicolae, de Sfântul Ion, și sunt pentru boier, pentru țăran, pentru oier, pentru june, pentru fată, pentru copil, pentru tineri căsătoriți, pentru văduvi și văduve, și pentru bătrâni. Semn, că mai demult se cântau pela casele oamenilor în ajutorul sau în zorile zilelor onomastice.

Fondul se brodează pe o metafizică ciudată, curioasă, naivă, adeseori imposi-

Dela Legație la Ambasadă. Într'un interval de timp relativ scurt, Legațiile Regale ale României din Varșovia și Paris au fost înălțate la rangul de Ambasade. Guvernele polon și francez au răspuns prompt la acest gest al României, făcând la fel cu reprezentanțele lor diplomatice din țara noastră. Lucrul acesta ne-a bucurat sincer. El dovedește că acțiunile prestigiului românesc în politica europeană — maicuseamă după strălucita călătorie făcută de curând de Suveranul nostru în străinătate — au înregistrat o simfioare urcare.

Presupunem că după Varșovia și Paris vor urma la rând Londra, Berlinul, Roma — pentru rapoartele noastre cu marile puteri continentale să fie aduse la același numitor comun. Când colo, ni se anunță că Legația noastră de pe lângă Vatican a fost prefăcută în Ambasadă.

Vestea ne-a surprins, firește. Pentru că această distincție acordată reprezentanței noastre diplomatice pe lângă „Suveranul Pontif” nu are nici a justifi-care. Are însă un anumit tâlc, care nu ne poate fi indiferent. Iată-l!

Nunțul papal în România este decan al Corpului diplomatic. Prin crearea ambasadelor, scaunul său trebuia să fie trecut în mod automat unui ambasador — și anume celui mai vechi. Ceace nu putea fi pe placul iubitorului de mărire lumești episcop al Romei. Acum, hopul acesta a fost trecut fără să se răstoarne căruța. Vaticanul se va grăbi să și ridice nunțiatul din București la rangul de Ambasadă și treaba s'a făcut: reprezentantul său diplomatic în România va rămâne mai departe în truntea Corpului diplomatic și și va putea continua urâtul nărav de-a se amesteca în chestiuni cari nu-s de resortul său, cu îndrăsneală de... ambasador. Revoltătoarele lui vizitații „canonice” din trecut vor fi nimic pe lângă ceace va întreprinde de-acum încolo.

Care-i câștigul nostru?... Cheltueli suplimentare cu întreținerea ambasadei dela Vatican, într'o vreme când bugetul Statului e strivit de atâtea greutăți și o nouă umilire a demnității noastre naționale.

S'a făcut o greșală atunci când am acceptat să avem nunciatura Vaticanului la noi, iar semnarea Concordatului de pomină a fost o rușine națională. Acum, în loc să dăregem erorile din trecut, ne trezim cu o... boacănă. Căci asta ne mai lipsea — ambasador pe lângă Vatican și ambasador papistaș într'o țară în care numai 14 milioane de cetățeni refuză pie obediță „Suveranului Pontif.”

bilă, din cauza căreia învățăturile creștine de multe ori ajung erezii, și chiar erezii stranii. E isbitor însă faptul, că totdeauna păstrează duhul blând, împăciuitoare, iertător și iubitor al moralei creștine și că toate scenele, ori aproape toate, se petrec pe pământ românesc sau deasupra lui. Spun că au tendință moralizatoare. Morala o dau indirect, numai prin exemplul eroului sau eroilor din colindă. Sunt colinde, cari îndeamnă pe ascultători sau pe cei cărora o „închină” sau o dedică, cum am zice noi, la cinstire, la primire de oaspeți și de streini, la hărnicie, blândețe, devotament familiar, să vorbească frumos cu oricine, să ducă viață cinstită și curată în văduvie, să nu fie vițios, să fie bun român, să și crească bine copiii, să nu iobăgească pe oamenii ca nemeșii, ș. a. Și toate acestea spuse simplu și totuși uneori răpitor de frumos.

Poate, că e bine să fac cunoscut și cuprinsul câtorva colinde.

Coborârea Domnului pe pământ în noaptea cea sfântă și senină ne-o redă în chipul următor:

Noi umblăm să colindăm
Pe-astă noapte 'ntunecată
Cu zăpadă necălcată...
Și umblând și tot umblând
Ne'nțălmim cu Dumnezeu
Cu veșmântul mohorât,
Lung din cer până 'n pământ;
Și pe 'ntinsul hainelor,
Și 'mprejurul poalelor,

† Prot. Valeriu Judele

În comuna lui natală Mărgineni, județul Făgăraș, a încetat din viață, în etate de 50 de ani, părintele Valeriu Judele, fost protopop ort. rom. în Șercaia.

Clasele primare le terminase în comuna sa natală, clasele liceale la liceul „A. Șaguna” din Brașov, iar teologia la seminarul din Sibiu. A fost preot în Mărgineni, iar din 1935 s'a mutat, ca protopop al tractului protopopesc „Oltul”, în Șercaia.

Slujba înmormântării a fost oficiată de P. C. Lor: Spiridon Căndea, consilier arhiepiscopesc, ca delegat al I. P. Sf. nostru mitropolit Nicolae, Pavel Borzea, protopop în Făgăraș, fiind asistați de preoții tractuali.

Predica funebrală a fost rostită de P. C. Sa Spiridon Căndea, care a arătat meritele părintelui protopop Valeriu Judele și a adresat cuvinte de mângâiere sufletească, văduvei și celor trei copii, orfani de aici înainte. În numele preoților din acest tract protopopesc au vorbit preoții: David Chiujea din Șinca-Nouă și Valeriu Boeriu din Grid. (La groapă, înainte de a fi coborât sicriul în cripta familiară din preajma bisericii, ca vechi prieten și tovarăș de muncă, timp de 15 ani în Mărgineni și Șercaia, a adresat defunctului cuvinte de rămas bun, părintele Valeriu Crișan, v. protopop on. gr.-catolic din Șercaia).

Odihnească cu dreptii!

Intărirea elementului autohton

A intări elementul românesc al țării noastre nu înseamnă alt ceva, decât a-l repune în drepturile lui istorice.

Salutăm prin urmare, cu bucurie și însuflețire de buni patrioți, inițiativa președintelui consiliului de miniștri, a I. P. S. Sale patriarhului Miron, care a pus la cale întocmirea unui program de reforme, concretizate în câteva puncte, privind toate problemele însemnate ale zilei, precum și o serie de practice deslegări ce se vor lua pentru a înfăptui problemele cât mai neîntârziat.

Activitatea viitoare a guvernului nostru va urmări în mod mai stăruitor intărirea elementului băștinaș, prin ridicarea lui economică și culturală, cu specială luare aminte la țărănime.

Luceau stele mărunțele,
Mai în sus mai mițiile,
Mai în jos mai măricele;
Și pe cei doi umerei
Luceau doi luceferei,
Lucia luna cu lumina
Și soarele cu căldura, etc.

ca să incheie:

Și noi tare ne-am mirat,
Și în lume am plecat
Taina s'o istorisim,
Minunea s'o povestim.

Nașterea cea supranaturală a Domnului o arată de tot supranatural în altă colindă. Isus se naște într'un grajd cu ieslea de nuiete împletite pe după pari și pociumpi. Grajdul este a lui Moș-Crăciun cel bătrân, care e un țăran român bine-înstărit. În noaptea sfântă deodată se aprind lumini pe pari, făclii pe pociumpi și între iesle pruncul Isus. Moș-Crăciun rând pe rând trimite câte una dintre cele trei slugi ale sale să dea la boi, dar fiecare se întoarce spunând:

Nu mă pociu apropiă,
Fân uscat la boi a da,
De svonul albinelor,
De para făcliiilor,
De fumul tămailor,
De mirosul florilor.

Dar boii trebuie hrăniți. Trimite deci pe altcineva:

Mână fiu nevinovat,
Cu păr galbin, rețezat,

Măsurile luate vor fi drepte și hotărâte, și nu vor jigni, nici păgubi o categorie sau alta de cetățeni.

Deși spunem și scriem că «România este a românilor» ca element majoritar, în realitate vedem cum într'o serie de profesioni, — fără a mai vorbi de societăți comerciale și industriale, — noi, românii de sânge, am ajuns la rolul de minoritari, ear cei străini de neamul nostru continuă să ne copleșească pe zi ce merge, punând stăpânire pe toate izvoarele de putere economice ale țării.

Se impune astfel — între alte măsuri înțelepte — și satorirea unei proporționalități între străini și români: Legea va stabili procentele de elemente naționale obligatorii pentru toate întreprinderile.

Se va da atențiune deosebită problemei românizării profesiunilor de medic, de farmacist etc., — profesioni astăzi în mare parte finite mai ales de element semit.

Societatea românească, inspirată și condusă de doctrina mișcării naționaliste-creștinești, așteaptă cu neclintită credință izbânda unei cauze, mai pe sus de toate, drepte, frumoase și sfinte: întărirea elementului autohton.

Stema Ținutului Mureș. Prin decret regal sunt aprobate stemele Ținuturilor, așa cum au fost întocmite de comisiunea heraldică.

Stema Ținutului Mureș este:

Scutul împărțit în 9 cartiere, așezate câte trei, trei („equipollé): primul rând, albastru, aur, albastru; al doilea rând aur, roșu, aur; al treilea rând, albastru, aur, albastru. Înfațișează cele 9 județe ale ținutului, prin culorile predominante din stemele lor. Pe cartierul roșu din mijloc („abime”) Coroana regală, simbolizând încoronarea la Alba-Iulia a Regelui întregitor de neam Ferdinand I.

Nr. 12.243—1938

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Părintele Ioan Fărcaș din Bălești, decedat la 14 Octombrie 1938, în baza Ș-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa arhidiecezană din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 26 Noembrie 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

Și boilor fân a dat
Și-a văzut craiu îngeresc
În sălaș dobitocesc.

În altă colindă, care are multe variante, Maica Domnului se plimbă pe pământ, pe lângă casa omului, la care colindă ficiorii. Poartă o furcă dalbă la brâu, pe ea caier de mătase și toarce pentru a face fașe lui Hristos. Dacă Maica Domnului lucrează, cei din casă să ia aminte.

Sau: Maica Domnului e în ceasul de pe urmă. Contrar învățăturii bisericești, ea trece prin toate chinurile oamenilor de rând. Caută sălaș la Moș-Crăciun. Acesta îi răspunde:

Palatul meu nu pociu să ți dau
Că aștept colindători
Ce-o să-mi cânte până 'n zori,
Și de ramătul ce-or face
N'ai să poți să naști în pace.
Du-te 'n grajdul cailor,
În staulul oilor,
Ori în ieslea boilor.

Se duce în grajdul cailor. Aceștia tropăie și ronțăie și Maica Domnului nu-i poate suferi. Inzadar îi roagă să se liniștească. Pentru neascultare îi blastămă:

Cai nebuni și îmbuibăți,
Să n'aveți la hrană sațiu,
Numa 'n noaptea de Ispas
Și-atuncia numa' un ceas.

(Urmează)

A doua Diplomă Leopoldină de Dr. Kurt Wessely, Viena, Academia Română, București, 1938. Impr. Statului. 18 pag. și XIV stampe cu textul diplomei. Lei 45.

Studiul dlui Dr. K. Wessely, apărut în Memoriile secțiunii istorice ale Academiei Române [Seria III, tomul XX mem. 12], se ocupă de a doua Diplomă Leopoldină, din 19 Martie 1701, prin care au fost orânduite relațiile de drept ale bisericii greco-catolice din Transilvania.

Istoriografi români, cari au vorbit despre această diplomă, și-au exprimat bănușea că opera n'ar fi altceva decât un fals, sau că originalul ei s'a pierdut.

Autorul studiului, dl Wessely, spune (la pag. 7), că având în pregătire o lucrare mai mare asupra încercărilor de unire bisericască în Ardeal, pe care o va publica în curând în limba germană, s'a îndelnicit și cu problema autenticității diplomei a doua leopoldine, iar rezultatul cercetărilor sale este că a reușit să descopere originalul Diplomei Leopoldine în Muzeul Brukenthal din Sibiu. „Ea se găsește în secția Original Dokumente, care cuprinde și alte acte prețioase pentru istoria bisericască a românilor. Intre ele se află și diploma din 19. III. 1701...” (pag. 10). Documentul este proprietatea numitului muzeu, încă din anul 1865 și se datorește lăsamântului parohului și istoricului sas Martin Reschner, asupra căruia nu se poate stabili deocamdată nimic precis, (după informații datorite directorului Arhivei naționale săsești, dlui Dr. Gündisch, pag. 10).

Se constată, că articolul III al diplomei conține anumite promisiuni politice, (se spune că nu numai preoții, ci și mireni, chiar dacă nu sânt nobili, au să fie numerați de aici încolo între staturile catolice, au să fie socoliți între ele, și declarați capabili de a ocupa slujbe și au să fie considerați ca și ceice aparțin celorlalte religii, nu numai tolerați, pg. 2).

Pe temeiul acestui articol a purtat apoi episcopul Inochentie Micu-Klein lupta sa pentru egalitatea de drept a românilor greco-catolici cu celelalte națiuni și religii privilegiate. Incercările episcopului de a obține încadrarea românilor între staturile și cererea sa ca românii să fie recunoscuți ca a patra națiune, au întâmpinat refuzul consecvent al dietelor. Episcopul însă nu s'a dat bătut și, înainte de a pleca din Ardeal (la Viena), admisesese ca posibilă întoarcerea uniților la ortodoxie pentru cazul că postulatele politice nu li s'ar implini (pag. 3) În ultimul său memoriu, din 1744, episcopul Micu declară Curții din Viena: «*Indeplinirea acestui al treilea articol o dorește nu numai clerul, ci și poporul cu dorință atât de mare, încât în caz de refuz aproape că mai bucuroși vor să fie șismatici, decât catolici, și zic că cei de ritul latinesc nu vreau să ne recunoască drept catolici, decât cu numele, nu și în ce privește folosirea beneficiilor lor*», (pag. 3 și 4).

Di Dr. Wessely este de părere că — fără a reduce importanța activității episcopului Micu pentru istoria națională a neamului său românesc, — opiniile vlădicului dela Blaj «*nu erau de acord cu realitatea*», (pag. 18).

Viitoarea lucrare făgăduită va lămurii poate mai amănunțit și această interpretare.

Pentru a veni în ajutorul copiilor din satele noastre, prefectura județului Sibiu adresează un călduros apel tuturor instituțiilor publice și particulare, școlilor, precum și celor înstăriți, și în general tuturor oamenilor în scop de a contribui cu obolul lor la strângerea fondului necesar acțiunii de îmbunătățire a sorții celor săraci, a copiilor «*apărători de mâne ai țării*».

INFORMAȚIUNI

Reducere de 50% pe C. F. R. de sărbătorile Nașterii Domnului. Cu ocazia sărbătorilor Crăciunului, direcțiunea generală a căilor ferate a aprobat o reducere de 50 la sută din taxele tarifare integrale, pentru toți călătorii și la toate trenurile de călători în circulație. Această reducere s'a acordat cu începere dela 24 Decembrie 1938 ora 0.00 și până la 5 Ianuarie 1939 ora 24. Călătoria se va face pe baza unei jumătăți de bilet, iar la trenurile accelerate se va emite suplimentul cu preț întreg. La trenurile rapide, pe lângă legitiimațiile de mai sus, se percepe costul integral al tichetului pentru rezervarea locului.

Despre noul consilier mitropolitan, ales în persoana părintelui protopop al Sibiului *Emilian Cioran*, scrie cotidianul *Universul*: „Păr. Cioran este un cărturar de seamă, un om îndrăgostit de trecutul sbuciumat al bisericii și neamului nostru și o persoană deosebit de bine cunoscută și apreciată în cercurile alese ale Reuniunii meseriașilor români din localitate, președinte al Asociației clerului „A. Șaguna”, Sibiu, membru activ al „Astrel” și, în sfârșit, ca predicator și scriitor, părintele Em. Cioran și-a înscris merite incontestabile”.

† **Victor Branisce**, redactor-șef al celui mai vechi ziar de luptă românesc, a încetat din viață, după scurtă suferință, la Brașov, în 14 Decembrie 1938, în etate de 64 ani, după o nobilă și istovitoare muncă de luminător și îndrumător în vremuri de grea cumpănă pentru neam. S'a împărțășit, alături de alți gazetari ardeleni, de toate «*bunătățile*» temnițelor ungurești, ca și de greutățile surghiunului din timpul marelui război; — ear după război s'a înapoiat la vechea vatră, reocupând postul dela «*Gazeta Transilvaniei*». Rămășițele pământești ale conștiinciosului și harnicului publicist *Victor Branisce*, depuse în sfânta biserică ortodoxă a «*Sf. Adormiri*» din Brașovul vechi, au fost așezate spre veșnică odihnă, în 16 Decembrie 1938, în cimitirul același biserici. În veci pomenirea lui!

Teatrul religios în capitală. Teatrul care a luat ființă în toamna aceasta, și-a deschis porțile săptămâna trecută. S'a reprezentat tragedia creștină *Drumul Crucii*, în 5 acte, de dl I. Frumușani. — Teatrul religios e menit să pregătească sufletele pentru o mai temeinică înțelegere a sfintelor învățături. El — primul teatru de acest fel la noi — va oferi zilnic, auditorilor săi, clipe de reculegere în pacea și priveliștea din sferile moralei creștine. Urâm noului teatru viață lungă, ca să și desăvârșească misiunea atât de frumoasă.

Nu se permite ca magazinele să fie închise Sâmbăta. Rezidentul Regal al Ținutului Suceava a dat, în 7 Decembrie 1938, o ordonanță prin care dispune ca toate magazinele, prăvăliile etc. — cu excepția celor arătate prin lege — să respecte repausul duminical conform legii. Patronii jidovi, cari pentru considerații religioase nu vor să facă afaceri Sâmbăta și în zile de sărbători jidovești, sunt obligați, spune ordonanța ce intră în vigoare pe ziua de 15 Dec. 1938, — să angajeze vânzători și lucrători de altă confesiune. — (Celelalte Ținuturi, dacă n'au dat până acum asemenea ordonanță, o vor face, sperăm, neîntârziat).

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 18 Decembrie 1938, va predica părintele Gh. Secaș.

Al 13-lea concert religios, de colinde și cântece de stea, se va da Duminecă, 18 Decembrie 1938, ora 6 seara, în sfânta biserică a Mitropoliei ortodoxe române din Sibiu, de către Corul mixt al sfintei Mitropolii și al Școlii normale „A. Șaguna”, secția de fete și băieți, sub conducerea părintelui profesor Gh. Șoima. — La acest concert, dat pentru reînvierea și cinstirea vechilor și frumoaselor cântece de Crăciun și pentru învierea sufletului

creștin românesc, este invitat cucernicul nostru public din localitate.

Conferință publică. Conferințele din sala prefecturii județului Sibiu se continuă Duminecă, în 18 Decembrie 1938, ora 17 (5 seara), când va vorbi dl V. Merușiu, prof. univ., Cluj, despre: Granițele etnice ale României (cu proiectiuni).

Nr. 662—1938

(65) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Oprea-Cârțișoara, din protopopiatul Avrigului, se se publică concurs, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Sesiune parohie de 5 jugăre.
4. Două sorți de lemne: una în pădurea posesorală și cealaltă în pădurea comunală.

Cererile de concurs, cărora se va anexa încuviințarea specială de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a face cunoștință cu poporul. Oficiul protopopesc al Avrigului în înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Avrig, la 8 Decembrie 1938.

Pavel Borzea
adm. protopop.

Nr. 506—1938

(66) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei Turdaș, din protopresbiteratul Orăștie, devenită vacantă prin încetarea din viață a fostului paroh, în baza ordinului Prea V. Consiliu arhiepiscopesc, Nr. 12.966—1938, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venite e împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Eclejie 13 $\frac{1}{2}$, jug. pământ arător.
3. Casă parohială în foarte bună stare.

4. Venitele stolare statorite în trecut. Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea de a candida, obținută dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Orăștie.

Concurenții, avunând înainte oficiul protopopesc, e de dorit să se prezinte în parohie la serviciul divin, pentru a fi cunoscuți de parohieni.

Orăștie, 10 Decembrie 1938.

Din ordinul P. V. Cons. arhiepiscopesc: Oficiul protopopesc al Orăștiei:

Prot. Ioan Moța
adm. tractului

Nr. 134/1938 parohial.

(64) 1—1

Publicațiune

Biserica ortodoxă română din Șeica-mare vinde în ziua de 22 Decembrie 1938, ora 2 p. m., prin licitație publică verbală, la oficiul parohial, 360 fir sămânțari, esența stejar.

Cei interesați pot constata calitatea primă a materialului lemnos de lucru, la fața locului în pădurea „Crânguri” din hotarul comunei Șeica-mare.

La licitație se vor respecta condițiunile caetului de sarcini, care poate fi văzut zilnic la oficiul parohial.

Șeica-mare, la 12 Decembrie 1938.

Din încredințarea consiliului parohial:

Pr. Chirion Marcu
paroh.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Dr. Georgia Lucian

fest asistem al clinicilor din Cluj și Paris specialist în boli și operațiuni de

Nas-Gât-Urechii

Sibiu, strada Regina Maria (fost Cîndăriei) Nr. 16, Etaj I. Consultații între orele 11 $\frac{1}{2}$ —13 și 14 $\frac{1}{2}$ —18 $\frac{1}{2}$. Telefon 373

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află

BIBLIA

adică

Dumnezeiasca Scriptură

a Vechiului și a Noului Testament

tradusă după textele originale ebraice și grecești de preoții profesori

Vasile Radu și Gala Galaction
din înalta inițiativă a

Majestății Sale Regelui Carol II

Prețul e Lei 120.—, frumos legată. La comande se alătură Lei 20 pentru spese postale. Contra ramburs nu se trimite.

Nr. 249—1938.

(58) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Nemsă, din protopopiatul Mediașului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela apariție în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială: 6 jugăre arător și 3 jugăre fânaț.

3. Casa parohială fiind terminată în roșu — preotul ales se va îngriji de locuință până la terminarea casei parohiale.

4. Stola uzitată în tract.

5. Din pădurea comunală 5 st. lemne aduse de credincioși în curtea parohială. Cererile de concurs, împreună cu încuviințarea specială de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul legal.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a se face cunoșcuți parohienilor.

Mediaș, 9 Noembrie 1938.

Consiliul parohial în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Ioan Crăciun
protopop

Ad. Nr. 347/1938

(56) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Silvașul de sus cu filia Lingina, din protopopiatul Hațegului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat după pregătire.
2. Casă parohială în stare bună (două camere, o bucătărie și pivniță).

3. Sesiune parohială: a) În materă 10 jugăre arător și fânaț, 1 jug. fânaț prin reforma agrară și 16 jug. pădure; b) În filie: 3 $\frac{1}{2}$ jug. fânaț și 10 jug. pădure.

4. Adău, în materă câte două măsurii (à 30 litri) porumb nesfărâmat, iar în filie câte 10 lei numerar de fiecare casă.

5. Câte una zi de lucru de fiecare casă din filie.

6. Stola uzitată în protopopiat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Hațeg în termenul indicat.

Concurenții vor anexa la cererile de concurs și autorizațiunea dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc de-a candida la această parohie și se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică pentru ca să fie cunoscuți de credincioși.

Hațeg, 6 Noembrie 1938.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Ieronim Ciocan
protopop